

Życiorys autora.

Jan Bobka - syn małorolnego Wojciecha - urodził się d. 19. XI. 1882 r. w Rzędzinie pod Tarnowem, wojew. Krakowskie. Państwowe gimnazjum klasyczne ukończył w Tarnowie w z. 1902, Uniwersytet Krakowski Jagielloński w z. 1906.

Licencja profesorska zdął w z. 1908, uzyskując kwalifikacje do języka łacińskiego, greckiego i polskiego jako przedmiotów głównych, a języka niemieckiego jako przedmiotu pobocznego.

Od z. 1906 do chwili powstania Państwa Polskiego w z. 1918 pełni obojęzki nauczyciela gimnazjalnego na ziemiach polskich w Małopolsce. Gdy powstała Polska organizuje szkolnictwo polskie najpierw jako dyrektor państwowego gimnazjum na terenie Wielkopolski w Szamotułach, dalej został przeniesiony na proszę Nacz. Rady Ludowej w Poznaniu.

Następnie od z. 1922 organizuje szkolnictwo polskie na Podlasiu w Brześciu ^{u/13} jako wizytator i naczelnik wydziału szkół średnich po utworzeniu tamże Okręgu szkolnego.

Pracuje tam w najcięższych warunkach, budując szkolnictwo od podstaw wśród ustalnych niebezpieczeństw grasujących ciągle na kresach band dywersyjnych.

W z. 1929 ze stanowiska naczelnika wydziału zostaje przeniesiony na równorzędne stanowisko do Kuratorium Okręgu szkolnego Kieleńskiego.

Lecz w z. 1931 zostaje przerwą władze sanacyjne privedwczęśnie, bo w 49. roku życia, przeniesiony w stan nieczynny.

Wraca więc do pracy nauczycielskiej, wykładając języków w gimnazjach prywatnych w Wilnie.

Równocześnie zostaje powołany przez Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie na stanowisko lektora języków łacińskiego i greckiego a następnie wykładowcy pedagogiki i dydaktyki ogólnej, historii wychowania oraz dydaktyki filologii klasycznej.

Nadto w r. 1933 zostaje mianowany w Wilnie członkiem komisji egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich z egrammatorem z pedagogiki i dydaktyki ogólnej, historii wychowania oraz dydaktyki i programów filologii klasycznej.

Na tym stanowisku pracuje szereg lat do 15. XII. 1939 do chwili zamknięcia uniwersytetu przez władze litewskie. Podczas wojny od r. 1939-1940 jest nauczycielem i dyrektorem prywatnego gimnazjum S.S. Paracelsus w Wilnie do chwili likwidowania tej szkoły w czerwcu 1940.

W następnych latach wojennych uczy prywatnie pojedynczo i w kompletach, które stają się początkiem tajnego szkolnictwa, które w porównaniu z tajnymi władzami warszawskimi organizują po zamianowaniu go (tajm. Kuratorem) na czele tajnego szkolnictwa do

chwili ~~wysiedlenia miasta~~ od Bienców w r. 1944, grupując wokół siebie całe bezrobotne nauczycielstwo Wilna, urozdrabiając komplety z programem szkół średnich i powszechnych.

Różnorodne spisuje swoje długoletnie doświadczenia i studia w dziedzinie dydaktycznej, dając tej pracy tytuł:

"Dydaktyka i metodyka ogólna - Podręcznik dla nauczycieli i kandydatów na nauczycieli."

Hisia, W książce tej, którą ukończył w r. 1943, pragnął ^{t. z.} zostawić nauczycielstwu „gotowy materiał czyli minimum potrzebne do praktyki nauczycielskiej i do egzaminu pedagogicznego”, jak się niejednokrotnie wyrastał, pisząc ją.

Jednakże ta, tajna, pracę szkolną, w niesamowitych warunkach wojennych, w ustawniczej obasie o siebie i swych współpracowników przed Gestapo, wskutek braku w odrębianiu i nadmiernej pracy fizycznej w domu - do tego stopnia nadwiergięt serce zdrowie, że, gdy w r. 1944 w Radzie Sowieckiej utworzyły gimnazjum polskie w Wilnie, już w nim pracować nie może, bo daje na wyjątku utrzymaniu żony, która w tym gimnazjum znalazła pracę jako nauczycielka języka angielskiego.

W listopadzie 1945 r. umiera na serce, ~~64~~^{ukończony} roku życia, nie mogąc ze względu na bardzo słaby stan zdrowia wcześniejszej wrócić do kraju.

2 years Jan 16